

УДК [336.143:330.567.4](4+477)

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИНЦИПІВ РЕАЛІЗАЦІЇ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН ЄС ТА УКРАЇНИ В ЧАСТИНІ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ ВИДАТКІВ

ДЕХТЯР Н. А., БОЯРКО І. М., ДЕЙНЕКА О. В.

УДК [336.143:330.567.4](4+477)

Дехтяр Н. А., Боярко І. М., Дейнека О. В. Порівняльна характеристика принципів реалізації бюджетної політики країн ЄС та України в частині формування державних видатків

У статті на основі проведеного дослідження нормативно-правових документів, що регулюють реалізацію бюджетного процесу Європейського Союзу, визначено основні принципи організації бюджетної системи ЄС у частині формування державних видатків. Надано характеристику та розкрито зміст зазначених принципів побудови бюджетної системи в країнах ЄС та Україні. Розглянуто особливості організації бюджетного процесу Європейської спільноти й України та здійснено співставлення їх основних принципів. Проведено порівняльний аналіз принципів реалізації бюджетної політики країн ЄС та України в частині формування державних видатків. Встановлено, що бюджетна політика ЄС й України визначена історичними та національними особливостями, залежить від соціально-економічної та політичної ситуації, враховує стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку країни та формується виходячи з моделі організації фінансових відносин.

Ключові слова: державні видатки, бюджетна політика, принципи бюджетної політики.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 8.

Дехтяр Надія Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент, кафедра фінансів, Українська академія банківської справи Національного банку України (вул. Петропавлівська, 57, Суми, 40030, Україна)

E-mail: dekhtyar@yandex.ru

Боярко Ірина Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, Українська академія банківської справи Національного банку України (вул. Петропавлівська, 57, Суми, 40030, Україна)

E-mail: boyarko@ukr.net

Дейнека Ольга Валеріївна – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри фінансів, Українська академія банківської справи Національного банку України (вул. Петропавлівська, 57, Суми, 40030, Україна)

E-mail: gurkina2006@yandex.ru

УДК [336.143:330.567.4](4+477)

UDC [336.143:330.567.4](4+477)

Дехтярь Н. А., Боярко И. М., Дейнека О. В. Сравнительная характеристика принципов реализации бюджетной политики стран ЕС и Украины в части формирования государственных расходов

В статье на основе проведенного исследования нормативно-правовых документов, регулирующих реализацию бюджетного процесса Европейского Союза, определены основные принципы организации бюджетной системы ЕС в сфере формирования государственных расходов. Охарактеризовано и раскрыто содержание указанных принципов построения бюджетной системы в странах ЕС и Украине. Рассмотрены особенности организации бюджетного процесса Европейского сообщества и Украины, осуществлено сопоставление их основных принципов. Проведен сравнительный анализ принципов реализации бюджетной политики стран ЕС и Украины в части формирования государственных расходов. Установлено, что бюджетная политика ЕС и Украины определена историческими и национальными особенностями, зависит от социально-экономической и политической ситуации, учитывает стратегические приоритеты социально-экономического развития страны и формируется исходя из модели организации финансовых отношений.

Ключевые слова: государственные расходы, бюджетная политика, принципы бюджетной политики.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Библ.:** 8.

Дехтярь Надежда Анатольевна – кандидат экономических наук, доцент, кафедра финансов, Украинская академия банковского дела Национального банка Украины (ул. Петропавловская, 57, Сумы, 40030, Украина)

E-mail: dekhtyar@yandex.ru

Боярко Ирина Николаевна – кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры финансов, Украинская академия банковского дела Национального банка Украины (ул. Петропавловская, 57, Сумы, 40030, Украина)

E-mail: boyarko@ukr.net

Дейнека Ольга Валерьевна – кандидат экономических наук, старший преподаватель, кафедры финансов, Украинская академия банковского дела Национального банка Украины (ул. Петропавловская, 57, Сумы, 40030, Украина)

E-mail: gurkina2006@yandex.ru

Dekhtyar N. A., Boyarko I. M., Deyneka O. V. Comparative Characteristics of the Principles of Realisation of the Budget Policy of the EU Countries and Ukraine in the part of Formation of State Expenditures

The article studies regulatory and legal documents that regulate realisation of the budget process of the European Union and determines main principles of organisation of the budget system of the EU in the sphere of formation of state expenditures. It characterises and reveals the essence of the said principles of construction of the budget system in the EU countries and Ukraine. It considers specific features of organisation of the budget process of the European Community and Ukraine and conducts comparison of their main principles. It conducts a comparative analysis of principles of realisation of the budget policy of the EU countries and Ukraine in terms of formation of state expenditures. It found out that the budget policy of the EU and Ukraine is determined by historical and national specific features, depends on socio-economic and political situation, takes into account strategic priorities of the socio-economic development of the country and is formed on the basis of the model of organisation of financial relations.

Key words: state expenditures, budget policy, principles of the budget policy.

Pic.: 1. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 8.

Dekhtyar Nadiya A. – Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Department of Finance, Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine (vul. Petropavlivska, 57, Sumy, 40030, Ukraine)

E-mail: dekhtyar@yandex.ru

Boyarko Iryna M. – Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Associate Professor, Department of Finance, Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine (vul. Petropavlivska, 57, Sumy, 40030, Ukraine)

E-mail: boyarko@ukr.net

Deyneka Olha V. – Candidate of Sciences (Economics), Senior Lecturer, Department of Finance, Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine (vul. Petropavlivska, 57, Sumy, 40030, Ukraine)

E-mail: gurkina2006@yandex.ru

Стратегічна спрямованість соціально-економічної політики України на євроінтеграцію обумовлює потребу дослідження організаційно-економічних особливостей формування та реалізації бюджетної політики ЄС, а також виявлення напрямів трансформації вітчизняного бюджетного процесу для забезпечення ефективного співробітництва з країнами ЄС з урахуванням національних інтересів держав-членів і спільних пріоритетів розвитку.

Загальні принципи, механізми й структурні особливості функціонування бюджетної системи країн – членів ЄС, а також окремі проблеми, що виникають у процесі об'єднання фінансових потенціалів держав і розширення даного міжнародного утворення, знайшли відображення в наукових працях таких вчених і практиків, як Бланкарт Ш. [1], Бояр А. [2], Василик О. [5], Лопушняк Г. [6], Луніна І. [7], Розпутенко І. [8], Салама К., Хайнеман Ф., Шрейер М., Юрій С. [3] та інші. Проте, у наукових дослідженнях недостатньо висвітленими залишаються питання відповідності бюджетної політики України вимогам реалізації стратегічних євроінтеграційних орієнтирів і механізмів державного фінансування потреб соціально-економічного розвитку, які використовуються країнами ЄС.

Слід зазначити, що особливості бюджетної політики щодо формування видаткової частини бюджетів як окремої країни, так і міждержавних утворень визначаються їх загальним фінансово-економічним потенціалом, потребами державного фінансування стратегічних і тактичних завдань соціально-економічного розвитку та специфікою моделі державного управління в частині регулювання економічних процесів. Однак бюджетна політика міжнародного інтеграційного об'єднання, як складова фінансової політики, що покликана забезпечувати реалізацію спільних завдань розвитку, має базуватись на єдиних загальних принципах функціонування бюджет-

ної системи. Це дозволяє забезпечувати єдність підходів щодо формування та використання спільних фондів фінансових ресурсів країн – членів ЄС та уникати дискримінації національних інтересів окремої країни.

Метою статті є виявлення особливостей і порівняльний аналіз реалізації бюджетної політики країн ЄС та України в частині формування державних видатків.

Потреба в гармонізації бюджетних систем європейських країн і розробки єдиних механізмів реалізації бюджетної політики була зумовлена підписанням у 1992 р. Маастрихтського договору, яким передбачались певні кількісні обмеження щодо показників державних бюджетів країн і виступали критеріями можливості входження до ЄС. Так, рівень дефіциту державного бюджету не повинен перевищувати 3% ВВП, а загальний державний борг – 60%.

Основним нормативно-правовим документом, що регулює процес реалізації бюджетної політики в країнах ЄС, є Регламент Ради щодо фінансового регламенту (далі – Регламент Ради), який застосовується до Європейської спільноти, прийнятий 25 червня 2002 р. [2]. З урахуванням його положень, починаючи з 2003 р., весь бюджетний процес на рівні країн ЄС здійснюється за єдиною методологією розробки, ухвалення й виконання бюджетів, яка передбачає використання середньострокового бюджетного планування. Такий підхід надає можливість бюджетного фінансування цільових програм, реалізація яких виходить за межі фінансового року, а також дозволяє планувати витрати в розрізі окремих інституцій ЄС та стратегічних і тактичних цілей розвитку.

Зокрема Регламентом Ради визначено загальні принципи бюджетної системи ЄС, які є рекомендованими до застосування країнам – членам даного регіонального утворення з метою забезпечення єдності підходів щодо реалізації бюджетного процесу в частині формування обсягів та структури державних видатків (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика принципів бюджетної системи ЄС

Принцип	Характеристика	Стаття Регламенту
1	2	3
Єдності та бюджетної точності (<i>principles of unity and of budget accuracy</i>)	Витратна частини є невід'ємною складовою бюджету та відображається разом з дохідною в одному документі; витрати, що перевищують бюджетні обсяги або не включені до бюджетного документу, не допускаються	5
Щорічності (<i>principle of annuality</i>)	Бюджетні витрати санкціонуються лише на один фінансовий рік, який триває з 1 січня по 31 грудня	6 – 9
Рівноваги (<i>principle of equilibrium</i>)	Збалансованість бюджетних доходів і платіжних асигнувань, оскільки, відповідно до чинних нормативних положень, європейські спільноти не можуть брати позики для погашення своїх витрат	14
Розрахункової одиниці (<i>principle of unit of account</i>)	Використання єдиної валюти ЄС – євро для виконання всіх бюджетних розрахунків і ведення бухгалтерської звітності	15 – 16
Універсальності (<i>principle of universality</i>)	Погашення всіх бюджетних витрат відбувається в цілому за рахунок бюджетних доходів; неприпустиме коригування витрат відповідно до доходів і навпаки; неприпустима прив'язка конкретних статей витрат до конкретних статей доходів їх відшкодування	17

1	2	3
Специфікації (<i>principle of specification</i>)	Кожне асигнування приписується до конкретної цілі й на конкретний захід	21 – 23
Раціонального фінансового менеджменту (<i>principle of sound financial management</i>)	Поєднує три основні принципи фінансової культури: 1) економія (<i>economy</i>) – фінансові ресурси, які використовуються державними інституціями для виконання своїх функцій, повинні надходити вчасно, у потрібних обсягах, необхідної якості та за найнижчою ціною; 2) ефективність (<i>efficiency</i>) – пошук найкращого співвідношення між очікуваним результатом і обсягом виділених державних асигнувань; 3) дієвість (<i>effectiveness</i>) – оцінка доцільності державних витрат передбачає встановлення чітких кількісних та якісних індикаторів, що підтверджують рівень досягнення цілей фінансування	27
Прозорості (<i>principle of transparency</i>)	Має забезпечувати прозорість процедур формування й виконання бюджету, а також процедури представлення фінансової звітності	28

Витратна частина бюджету ЄС спрямована на виконання положень засновницьких договорів Європейських спільнот і Договору про Європейський Союз. Вона включає витрати на реалізацію всіх секторальних політик ЄС, витрати на спільну зовнішню й політику безпеки, поліційну та судову співпрацю та інші. При цьому, у бюджеті ЄС витрати групуються за інституціями, які в бюджетному процесі прийнято називати секціями з поділом на глави, розділи, статті та пункти. Глави і розділи виділяються відповідно до стратегічних і тактичних цілей соціально-економічного розвитку ЄС, а статті та пункти виділяються залежно від можливих форм і видів бюджетних видатків.

В Україні видатки бюджету в повному та всебічному обсязі визначають роль, яку вони відіграють, і вказують місце, яке вони посідають у процесах суспільного відтворення, а також – у чому їхнє соціальне призначення.

Слід зазначити, що в практиці Євросоюзу видатки державного сектора прийнято називати бюджетними асигнуваннями, при цьому фінансова практика передбачає їх поділ на диференційовані та недиференційовані залежно від часових меж їх здійснення.

Диференційовані асигнування – це бюджетні видатки, здійснення яких, на відміну від недиференційованих, не обмежується тривалістю фінансового року, тобто за строком здійснення виходять за рамки фінансового року. У свою чергу диференційовані асигнування поділяються на:

- ✦ зобов'язальні асигнування (*commitment appropriations*) – відображають бюджетні витрати, які будуть здійснюватися в поточному році та в наступних роках відповідно до взятих зобов'язань ЄС із строком виконання понад фінансовий рік;
- ✦ платіжні асигнування (*payment appropriations*) – відображають бюджетні витрати, що фактично здійснюються в поточному фінансовому році відповідно до щорічних зобов'язань та зобов'язань минулих років.

Слід відмітити, що в Україні відповідно до Бюджетного кодексу під бюджетними асигнуваннями розуміють повноваження розпорядника бюджетних коштів, надане відповідно до бюджетного призначення, на взяття бюджетного зобов'язання та здійснення платежів, яке має кількісні, часові та цільові обмеження. На відміну від практики реалізації бюджетного механізму ЄС бюджетні асигнування мають здійснюватися виключно в межах фінансового року, який в Україні визначається як календарний рік (з 1 січня по 31 грудня). Бюджетні асигнування не мають поділу на відповіді групи чи види.

У загальному випадку бюджетний механізм ЄС передбачає, що непрофінансовані у відповідному фінансовому році бюджетні видатки скасовуються та не підлягають перенесенню на наступний фінансовий рік. Окремі винятки з даного правила чітко визначені ст. 9 (1) Регламенту Ради та можуть мати місце за рішенням відповідної інституції ЄС. Проте за жодних умов не підлягають перенесенню на наступний фінансовий рік резервні асигнування (сформовані резерви для фінансування непередбачених бюджетом витрат) і витрати на оплату праці штатних працівників ЄС.

У випадку, якщо бюджет ЄС не приймається до початку фінансового року, фінансування бюджетних витрат здійснюється відповідно до правила тимчасових дванадцятих частин (*provisional twelfths*): витрати з бюджету здійснюються постатейно щомісяця, але їх обсяг не має перевищувати 1/12 асигнувань за відповідною статтею бюджету попереднього фінансового року, та 1/12 асигнувань за відповідною статтею проекту бюджету на поточний фінансовий рік. Якщо існує потреба виділення бюджетних асигнувань у більших обсягах, Рада ЄС на вимогу Комісії та після консультацій з Парламентом кваліфікованою більшістю голосів повинна прийняти відповідне рішення.

У вітчизняному законодавстві передбачається, що у випадках, коли в процесі виконання бюджету зміна обставин вимагає менших бюджетних асигнувань головним розпорядником бюджетних коштів, Міністерство

фінансів України (місцевий фінансовий орган) готує пропозиції про зменшення відповідного бюджетного призначення Державного бюджету України (місцевого бюджету). Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація, виконавчий орган відповідної місцевої ради) у двотижневий термін подає до Верховної Ради України (Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної місцевої ради) у встановленому порядку пропозиції про зменшення відповідних бюджетних призначень Державного бюджету України (місцевого бюджету).

У межах загального обсягу бюджетних призначень головного розпорядника бюджетних коштів перерозподіл витрат за бюджетними програмами, а також збільшення витрат розвитку за рахунок зменшення інших витрат (окремо за загальним і спеціальним фондами бюджету) здійснюються за рішенням Кабінету Міністрів України (Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради), погодженим із Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету (відповідною комісією Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради).

На кінець бюджетного періоду Державне казначейство України зберігає залишки коштів на рахунках спеціального фонду державного бюджету для покриття відповідних витрат у наступному бюджетному періоді з урахуванням їх цільового призначення. У разі відсутності відповідних бюджетних призначень на наступний бюджетний період залишки коштів спеціального фонду перераховуються до загального фонду бюджету.

Однак у межах загального обсягу бюджетних призначень головного розпорядника бюджетних коштів перерозподіл витрат за бюджетними програмами, а також збільшення витрат розвитку за рахунок зменшення інших витрат (окремо за загальним і спеціальним фондами бюджету) здійснюються за рішенням Кабінету Міністрів України (Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради), погодженим із Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету (відповідною комісією Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради).

У статті 23 Бюджетного кодексу України передбачено можливість зміни обсягів, мети та обмежень у часі бюджетних призначень лише за наявності у законі про Державний бюджет України (рішенні про місцевий бюджет) відповідного положення.

Бюджетним кодексом забороняється без внесення змін до закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) збільшення бюджетних призначень за загальним та спеціальним фондами державного бюджету (місцевого бюджету) на: оплату праці працівників бюджетних установ за рахунок зменшення інших витрат; витрати за бюджетними програмами, пов'язаними з функціонуванням органів державної влади (органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування), за рахунок зменшення витрат за іншими бюджетними програмами.

Для реалізації принципу рівноваги в ЄС передбачено, що дефіцит бюджету переноситься в бюджет наступного року як платіжне асигнування, спрямоване на його погашення. Інформація про характер бюджетного балансу включається Комісією до проекту нового бюджету і подається Раді та Парламенту в рамках чинної бюджетної процедури (до 1 липня фінансового року, що передувє тому, для якого формується проект бюджету).

Враховуючи неможливість коригування витрат, передбачених бюджетом, при зміні обсягів фактичного надходження доходів, обсяги доходів і витрат вносяться до бюджету в процесі його прийняття в повному обсязі шляхом дотримання встановленої в ЄС бюджетної процедури. Незважаючи на неприпустимість прив'язки конкретних статей витрат до конкретних джерел їх фінансування, бюджетний механізм ЄС передбачає застосування цільових асигнувань (*assigned revenue*), перелік яких чітко регламентований (ст. 18 Регламенту Ради) та містить такі види доходів, що пов'язані з певним напрямом їх використання:

- ✦ фінансові внески держав-членів на певні науково-дослідні програми, що започатковані відповідно до регламентів Ради ЄС на виконання рішення Ради щодо системи власних ресурсів спільнот;
- ✦ фінансові внески держав-членів та інших донорських країн чи міжнародних організацій на певні проекти зовнішньої допомоги, які фінансуються Спільнотою й адмініструються Комісією;
- ✦ відсотки за депозитами та штрафи відповідно до Регламенту щодо надмірного дефіциту;
- ✦ доходи, які заповідаються на спеціальні цілі, наприклад, доходи фондаций, дотації, подарунки й пожертви, включаючи відповідні доходи інституцій Спільноти тощо.

Бюджетним кодексом України передбачена наявність оборотного залишку бюджетних коштів обсягом не більше 2% від планових витрат загального фонду відповідного бюджету, який формується для покриття тимчасових касових розривів і затверджується законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет). Тимчасовий касовий розрив визначається на рівні місцевих бюджетів як недостатня його платоспроможність на конкретну дату для погашення бюджетних фінансових зобов'язань за рахунок наявних та очікуваних грошових активів загального фонду місцевого бюджету, за винятком міжбюджетних трансфертів цільового характеру (субвенцій з інших бюджетів, додаткових дотацій і трансфертів іншим бюджетам) і коштів резервного фонду. До числа бюджетних фінансових зобов'язань відносять: оплата праці працівників бюджетних установ; нарахування на заробітну плату; придбання медикаментів і перев'язувальних матеріалів; забезпечення продуктами харчування; оплата комунальних послуг та енергоносіїв; окремі заходи з реалізації державних (регіональних) програм, що не належать до заходів розвитку; виплата процентів (доходу) за зобов'язаннями; субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям) у частині витратків комунальних

підприємств; поточні трансфери органам державного управління інших рівнів; стипендії. На кінець бюджетного періоду оборотний залишок бюджетних коштів має бути збережено у встановленому обсязі.

Перевищення залишку коштів загального фонду бюджету над оборотним залишком бюджетних коштів на кінець бюджетного періоду становить вільний залишок бюджетних коштів, який використовується для здійснення витрат бюджету згідно із законом про Державний бюджет України та/або змінами до нього (змінами до рішення про місцевий бюджет). Вільний залишок, на відміну від оборотного залишку, використовується на фінансування дефіциту бюджету наступних бюджетних періодів.

Слід зазначити, що, як правило, обсяг коштів за цільовими асигнуваннями на час прийняття бюджету не може бути визначений остаточно, тому попередня ймовірна оцінка відповідних державних видатків з переліком заходів, на які вони мають бути спрямовані, зазначається в примітках до бюджету (ст. 10 Регламенту Ради).

Для забезпечення гнучкості управління бюджетними коштами та оперативного реагування на зміни стратегічних пріоритетів розвитку бюджетний процес ЄС передбачає можливість коригування спрямованості окремих асигнувань між статтями та пунктами бюджету за умови збереження сталості загального обсягу передбачених видатків за підсумка глав та розділів. Рішення про таке коригування приймається в межах секції бюджету відповідною інституцією ЄС самостійно без погодження з бюджетним керівництвом. Зазначений процес називається перерахунок (трансфер) асигнувань. Проте критерії самостійного трансферу асигнувань на рівні Комісії ЄС та інших інституцій відрізняються: Комісія зобов'язана попередньо погоджувати можливість такого трансферу з Радою ЄС та Парламентом, оскільки

вона, як основний виконавчий орган співтовариства, у повному обсязі несе відповідальність за бюджетне фінансування всіх напрямів діяльності ЄС.

Для реалізації принципу розумного фінансового менеджменту система цільових індикаторів оцінювання ефективності бюджетних видатків розробляється самостійно інституціями ЄС і надсилається бюджетному керівництву в пакеті з попереднім проектом бюджету або раніше. Інституції Спільноти повинні проводити попередню (*ex ante*) та фактичну (*ex post*) оцінку своєї діяльності, а також окремо для всіх програм і заходів, які фінансуються з бюджету, відповідно до інструкцій, що прописані в Регламенті Комісії 2342/2002. Програми та заходи, обсяги фінансування яких перевищують 5 млн євро, повинні проходити проміжну (*interim*) і/або фактичну оцінку з метою встановлення їх відповідності поставленим цілям.

Опублікування бюджету здійснюється протягом трьох місяців із дати проголошення його прийнятим Головою Європейського парламенту у Офіційному віснику ЄС, де також оприлюднюються зведені бухгалтерські звіти та звіти з бюджетного й фінансового менеджменту кожної з інституцій ЄС. Не пізніше, ніж через чотири тижні з дати прийняття бюджету кінцеві й деталізовані бюджетні показники, перекладені мовами всіх держав – членів ЄС, повинні бути розміщені на Інтернет-сторінці ЄС.

У Бюджетному кодексі України визначається 10 основних принципів, на яких ґрунтується вітчизняна бюджетна система: єдності, збалансованості, самостійності, повноти, обґрунтованості, ефективності й результативності, субсидіарності, цільового використання бюджетних коштів, справедливості та неупередженості, публічності та прозорості. Порівняльну характеристику принципів побудови бюджетної системи ЄС та України подано на рис. 1.

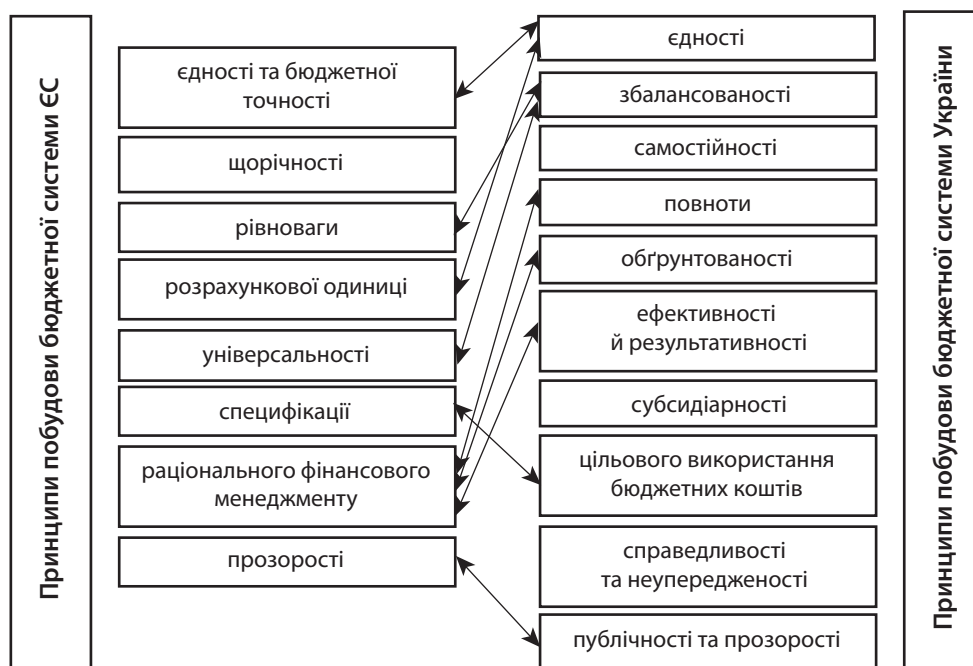

Рис. 1. Порівняльна характеристика принципів побудови бюджетної системи в країнах ЄС та України

Як видно з рис. 1, існує певна невідповідність між принципами функціонування бюджетної системи ЄС та України. При цьому слід зазначити, що принципи побудови вітчизняної бюджетної системи є більш деталізованими і враховують розподіл суспільного багатства між громадянами й територіальними громадами та бюджетами різних рівнів, що враховується в таких принципах, як самостійність, субсидіарність, справедливості й неупередженість.

ВИСНОВКИ

Враховуючи прагнення України до входження в регіональне угруповання європейської спільноти, важливим аспектом формування та реалізації ефективної бюджетної політики є її відповідність основним принципам функціонування бюджетної системи Європейського Союзу. Бюджетна політика країн ЄС та України формується під впливом історичних і національних особливостей, соціально-економічної та політичної ситуації, стратегії соціально-економічного розвитку країни і обумовлює різний ступінь і рівень перерозподілу ВВП через бюджет, пріоритетність напрямків бюджетного фінансування, додержання принципів збалансованості бюджетних доходів і видатків. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. **Бланкарт Ш.** Державні фінанси в умовах демократії: вступ до фінансової науки : підручник / Ш. Бланкарт : за наук. ред. та перед. В. М. Федосова ; пер. з нім. С. І. Терещенко, О. О. Терещенка. – К. : Либідь, 2000. – 653 с. – ISBN 966-06-0137-9.
2. **Бояр А. О.** Принципи функціонування бюджетної системи Європейського Союзу / А. О. Бояр // Науковий вісник ВНУ. Економічні науки. – 2009. – № 7. – С. 199 – 203.
3. Бюджетна система України : навчальний посібник для вузів / Під ред. Юрія С. І. – К. : НІОС, 2000. – 400 с. – ISBN 966-95321-3-2.
4. Бюджетний кодекс України. від 08 липня 2010 р. № 2456-VI. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1011.44.22&nobreak=1>. – Назва з екрану.
5. **Василик О. Д.** Теорія фінансів : підручник / О. Д. Василик ; КНУ ім. Т. Г. Шевченка. – 4-е вид., доп. – К. : Ніс, 2003. – 416 с. – ISBN 966-95321-5-9.
6. **Лопушняк Г.** Бюджетні видатки як інструмент державного регулювання соціально-економічного розвитку України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.lvivacademy.com/visnik6/fail/+Lopushnjak.pdf>. – Назва з екрану.
7. **Луніна І.** Державні видатки: тенденції і фактори зростання / І. Луніна // Фінанси України. – 2001. – № 4. – С. 104 – 110.
8. **Розпутенко І. В.** Державні видатки в перехідних економіках : монографія / Розпутенко І. В. – К. : УАДУ, 1998. – 244 с.

REFERENCES

- Blankart, Sh. *Derzhavni finansy v umovakh demokratii: vstup do finansovoi nauky* [Public finances in a democracy: an introduction to financial science]. Kyiv: Lybid, 2000.
- Boiar, A. O. "Pryntsypy funktsionuvannia biudzhethnoi systemy levropeiskoho Soiuzu" [The principles of the budget system of the European Union]. *Naukovyi visnyk VNU*, no. 7 (2009): 199-203.

Biudzhethna systema Ukrainy [The budget system of Ukraine]. Kyiv: NIOS, 2000.

[Legal Act of Ukraine]. <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1011.44.22&nobreak=1>

Lopushniak, H. "Biudzhethni vydatky iak instrument derzhavnogo rehulivannia sotsialno-ekonomichnoho rozvytku Ukrainy" [Public spending as a tool of state regulation of social and economic development of Ukraine]. <http://www.lvivacademy.com/visnik6/fail/+Lopushnjak.pdf>

Lunina, I. "Derzhavni vydatky: tendentsii i faktory zrostan- nia" [Expenditures: Trends and growth factors]. *Finansy Ukrainy*, no. 4 (2001): 104-110.

Rozputenko, I. V. *Derzhavni vydatky v perekhidnykh ekonomikakh* [Public expenditures in transition economies]. Kyiv: UADU, 1998.

Vasylyk, O. D. *Teoriia finansiv* [Theory of Finance]. Kyiv: Nios, 2003.